Iskenderun dosyası kapatılıp terör örtbas edilemeyecektir

KİTLE'nin son iki sayısında ayrıntılı olarak ele aldığımız İskenderun Demir Çelik Fabrikası inşaatındaki olaylar geçtiğimiz hafta büyük sermayenin güdümündeki basında olduğu gibi bir yer aldı. Ancak bu yazı ve haberlerin kimi, eksik istihbarat, yanlış bilgilenmeden dolayı gerçekleri çarpıtarak, kamuoyuna sunuldu. Sermayenin faşist özlemlerinin sözcüsü olarak yayınlanmaya başlayan haftalık Moyden dergisi ise olayı tam bir provokatör gibi ele aldı, İskenderun Demir Çelik'in 15 bini aşkın yapı işçisini ihtilal provası yapmakla suçladı, ihtira ve ihbarcılığın en gelişmiş örneklerini pervasızca verdi.

Dergi, İskenderun olayına ayır. dığı sayfalarında, KİTLE gazetesinin bir kupürünü yayımlamış ve haber tahrifçiliğinin en bilinen yollarını deneyerek, KİTLE'nin patron.mütteahhitlerin eli tabancalı kiralık adamlarına yönelttiği haksız suçlamaları, güvenlik görevli. si askeri birliklere karşı söylen. miş göstermek istemiştir. KİTLE birer halk çocuğu olan asker. lerle, kiralık patron ajanlarını ayırdetmesini bilmektedir ve bu konuda en küçük bir değerlendirme hatası yapmamıştır. Kaldı ki Moyden dergisinin yayınında da KİTLE'den alınan kupürle, yayınlanan haber aranındaki açık çelişki de derginin kasıtlı tutumunu i. kinci bir yoruma yer bırakmayacak kadar açıklıkla ortaya koymaktadır.

Büyük sermaye basınının bütün çarpıtma gayretlerine rağmen, mizrak çuvala sığmayacak kadar büyüktür. İskenderun'da yapı işçilerine karşı kurulan patron.bölge çalışma müdürlüğü.sarı sendikacılar çetesinin sınırsız sömürüsü burjuva basını tarafından bile gizlenemedi.

Ancak yaratılmak istenen hava, hikaye edilen olayların oluştuğu ve Demir Çelik'te gerginliğin sona erdiği şeklinde idi.

Oysa olay yerinde incelemelerini tamamlayan KİTLE muhabirinin getirdiği bilgiler, burjuva basınının güvenilmezliğini bir kere daha ortaya koydu. İskenderun Demir Çelik Şantiyesi bugün de patlamaya hazır bir dinamit fıçısı gibidir. Gülnlerce süren yıldırıcı direnig hunharca ezilmek istenmiş, nice yiğit işçi önderi kimi zaman tutuklanarak, kimi zaman işten atılarak, tecrit edilmiş, mahalli yöneticler «sükûne. tin avdet ettiğini» defalarca tekrarlamışlar, işin içine yeni sarı sendikalar katılmış fakat yapı işçilerinin kararlılığında en ufak bir eksilme olmamıştır.

İskenderun Demir Çelik İnşaatında çalışan 15 bin yapı işçisi 15.16 Haziran günlerinde, inşaatın başlangıcından beri aralıksız sürdürülen katlanılmaz sömürüye son vermek amacıyla bir ihtar yıl. rüyüşü yapmışlar ve istekleri ka. bul edilmediği takdirde 18 Haziran'dan itibaren oturma grevi. ne geçeceklerini söylemişlerdi. Şöyle dolmuş, işçilere verilen cevap patronların umursamazlığı, güvenlik görevlilerininin ve özellikle vali'nin tehditleri olmuştur.

Daha sonra patron adamlarının düzenlediği açık silahlı saldırılar, la bilinen olaylar tezgahlanmış ve 15 bin işçi kanunsuz grev yapıl. dığı iddiasıyla gerçek bir terörün içine itilmiştir. İskenderun sokak. larından, santiye alanına kadar her yerde işçi avı başlamış, 200'ü aşkın işçi yaralanmış, bir o kadarı tutuklanmış yada gözaltına alınmış ve 800 işçinin işine son verilmiştir. Bütün bu olay ve olaylar hükümet anlaşılmaz bir suskunluğu sürdürmüş ve israrla olaya el koymamıştır. Yakın köylerden gelen yarı köylü.yarı işçi unsurlar da bilinen metodlarla sindirilince, egemen güçler İskenderun dosyasına kapanmış gözüyle bakmaya başlamışlardır.

Oysa değişen hiçbir şey yoktur İskenderun Demir Çelik'te. Sömürü bütün ağırlığıyla sürmekte, hatta daha da azgınlaşmaktadır. Gene yüksek yerlerde çalışan işçiler güvenlik kemeri, miğfer gibi zorunlu güvenlik araçlarıyla donatılmamakta, yere düşüp parçalananların beline ise fıtursuz. ca grev gözü bir kemer bağlanıp, ekendi ihmali sonucu ölmüştürü şeklinde sahte raporlar düzenlemekte ve İskenderun Demir Çelik'in harcıma yeni işçi kanları karışmaktadır.

KİTLE muhabirlerinin aldığı bilgiye göre, hesûr değişen bir şey olmamasına rağmen önümüz. deki günler önemli gelişmelere gebedir. Uzunca süren bir suskunluktan sonra hükümet olaya el koymuştur. Üç CHP'li parlamenter işçilerle ve mütteahhit patronlarla ardarda görüşmeler yapmaktadırlar. Ecevit'in mesele ile bizzat ilgilendiği söylenmektedir.

Ancak işçileri temsil eden sendikanın tesbiti konusunun çözülme bağlanması şöyle dursun, durumu daha da çetrefilleştiren gelişmeler olmaktadır.

Bilindiği gibi sarı çeteler (ki başlarında AS, YMİ İŞ Sendikası vardır) bugün için bütün temsil kabiliyetlerini kaybetmişlerdir. Fillen işçiler Yapım İş Sendikasına bağlıdırlar, Demir Çelik İşletmesi kadrolarına alınanlar ise Yapım İş Sendikası kadroları tarafından örgütlenmiş olan DEM. ÇE İŞ'e bağlıdırlar. Ancak patronlar çeşitli yasal kılıflar uydurarak bu sendikalar adına aidat kesmediklerinden, gerek Yapım İş, gerekse Demçe İş, sendika bilnalarının kiranını bile ödeyemeyecek durumdadır.

İskenderun Demir Çelik'teki yapı işçilerini hangi sendikanın temsil ettiği konusunda başlayan yetki uyuşmazlığı kasten çözülme bağlanmamakta, yasal prosedür kaplumbağa hızıyla yürümektedir.

Hesap son derece açıktır, AS YMİ İŞ gibi sarı çetelerin hiçbir şekilde yetkili olamayacağını se. zen mütteahhit.patronlar, içlerinde Ataş, Alaşa, Ereğli inşaatları deneylerinden sözlülüp gelmiş bilinçli, yiğit ve yetenekli kadro. ları barındıran Yapım İş'in yetki alması halinde sömürünün büyük ölçüde azalacağını bilmektedirler. Bu yüzden Yapım İş'in karşısına daha ciddi alternatifler çıkarma yoluna gitmişler ve Yol İş Sendikası Genel Başkanı Halit Mısırlıoğlu'nu devreye sokmuşlardır.

Bir zamanların «sosyalist ol. maktan şeref duyarım» diyen ve TİP Mersin örgütü üyesi olan, mesi kadrolarına alınanlar ise ancak daha sonra en azgın anti. sosyalist edebiyatı yaparak TİP'ten ayrılan, devrimci Yol İş'i parçalayan ve seksen kapının İpini çektikten sonra Sosyal Demokrat Sendikacılıkta (!) karar kılan Halit Mısırlıoğlu, bugün Demir Çelik'teki yapı işçileri arasında sıkı bir örgütlenme çalışmasına girişmiştir. Güvenlik haberlere göre patronlarla, bu sendika arasında gizli bir anlaşma yapılmıştır. İşçiler arasında, hükümetin de Yol İş Sendikasından yana olduğu söylentisi yayılmakta, Yapım İş üyeleri arasında yılgınlık yaratılmak istenmektedir.

Anlaşıldığına göre mütteahhit .patronlar Yapım İş'in istediği bütün şartları kabul edecek ancak sözleşmeyi kesinlikle Yol İş Sendikası ile imzalayacaktır. Böyle bir gelişmeye karşı çıkma iktimalinden dolayı, Halkımızın, İşçilerin, gazetelerdeki fotoğraflarından teşhis edilerek, sözleşmeleri feshedilmektedir.

Sonuç olarak İskenderun Demir Çelik dosyası bu hiç de kapanmamıştır. Sürdürülmekte olan terörün ve tezgâhlanan kirli oyunların örtbas edilmesine imkân bırakılmayacaktır.

Ankara'da 6.641 belediye işçisi greve başladı

Ankara Belediyesine bağlı çeşitli işyerlerinde çalışan ve Genel İş Sendikası üyesi 6 bin 641 İşçi çeşitliğinde hafta Cuma gününden itibaren greve başlamışlardır. KİTLE'nin baskıya hazırlandığı günün sabahında Sağlıkcılar, Niğde, Adana, Ankara, Adapazarı hapishanelerinden tahliye edilen arkadaşlarımız yuvalarına, dostlarına, sevdiklerine ve en önemlisi halkımızın demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesindeki görevlerine döndüler. Bu durum tüm yurtseverler, tüm sosyalistler, tüm demokrasi yandaşları için sevinç kaynağıdır.

Ancak sevincimiz yarımdır, eksiktir. Helen demirparmaklıklar ardında bir çok yurtsever bulunmaktadır. Bu arkadaşlarımız da özgürlüklerine kavuşmadan, yurdumuzda demokrasinin ködeşip yerleşmesinin mümkün olmadığının bilinci içinde, mücadelemizi aralıksız sürdürmek zorundayız. Tahliye edilan arkadaşlarımızın da katılmasıyla daha bir güçlenen demokrasi cephesi er geç bu eski günleri hatırlatan saldırgan ve işçi düşmanı bir tutumla önlemeye çalışmışlardır. Ankara şehirlerarası otobüs terminalinde. ki grev sırasında terminalin giriş kapısına barikatlar kuran işçiler polisin sert müdahalesi ile karşılaşmışlar ve çıkan çatışmada coplanan işçilerden yaralananlar olmuştur. Daha sonra Emniyet Müdür Muavini Nazmi Özbilen, işçilere son derece sert bir dille barikatı kaldırmalarını ihtar etmiştir. İşçiler bunun yasal hakları olduğunu söyleyince yeniden çatışma çıkmış ve bazı sendika yöneticileri ile birlikte bazı işçiler de gözaltına alınmıştır.

Daha sonra Sendika genel Başkanı Abdullah Baştürk olay yerine gelmiş, Baştürk ile de tartışan polis yöneticileri, sendikanın kararlı tutumu karşısında geriledikçe, bunu karşılık barikatların kaldırılmasını istemişlerdir. Bu konuda anlaşma olmuş ve barikatlar kaldırılmıştır.

Genel İş Sendikası yöneticileri, Ankara Belediyesinde başlayan grevin önümüzdeki günlerde İzmir ve İstanbul Belediyelerine sıçrayacağını ve CHP'li belediye başkanlarının uzlaşmaz tutumları kırılana kadar da grevin devam edeceğini söylemektedirler.

Gelişmeler öncelikle CHP'nin işçi sınıfının ekonomik haklarına karşı takındığı tavırdan dolayı anlamlıdır. Üç büyük şehrin CHP'li belediye başkanlarının toplu sözleşme görüşmelerinde böylesine uzlaşmaz tutumlar içine girmeleri üzerinde durmak gerekir.

Öteyanden işçiler arasında, Genel Başkan CHP milletvekili olan Genel İş Sendikasının, belediye işçileri arasında örgütlenmek isterken karşılaştığı - meselâ İstanbul'da kısmen yenildiği - AP eğilimli sendikaları altedebilmek üzere işçi grev noktasına götürdüğü ve bir süre sonra anlaşmaya varıldığında «hakları kopara ko. para alan sendika» olarak belediye ile anlaşmalarına sağlamaştırmak istediği şeklinde dolaşan söylentilerdeki gerçek payı ise grevin sonunda anlaşılacaktır.

Af gerçekleşti, bu gün daha güçlüyüz

Siyasi affın en önemli aşamalarından biri daha gerçekleşti. Yüzlerce sosyalist, yurtsever özgürlüklerine kavuştular. Faşist özlemler bir adım daha geriledi, demokrasi cephesi bir adım daha ilerledi. KİTLE'nin baskıya hazırlandığı günün sabahında Sağlıkcılar, Niğde, Adana, Ankara, Adapazarı hapishanelerinden tahliye edilen arkadaşlarımız yuvalarına, dostlarına, sevdiklerine ve en önemlisi halkımızın demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesindeki görevlerine döndüler. Bu durum tüm yurtseverler, tüm sosyalistler, tüm demokrasi yandaşları için sevinç kaynağıdır.

Ancak sevincimiz yarımdır, eksiktir. Helen demirparmaklıklar ardında bir çok yurtsever bulunmaktadır. Bu arkadaşlarımız da özgürlüklerine kavuşmadan, yurdumuzda demokrasinin ködeşip yerleşmesinin mümkün olmadığının bilinci içinde, mücadelemizi aralıksız sürdürmek zorundayız. Tahliye edilan arkadaşlarımızın da katılmasıyla daha bir güçlenen demokrasi cephesi er geç bu adımı da atacak ve özgürlükleri kısıtlanmış arkadaşlarımız er geç saflarımızdaki yerlerini alacaklardır.

Bugün artık şo daha dikkatli ve çok daha uyanık olmayı başarmak zorundayız. 1971 Ve sonrasının faşist zorbalık dönemindeki, işçi sınıfı üzerinde sınıf tahakkümlerini tesis etmek amacıyla binlerce sosyalist, yurtseverl hapseden, devrimciler üzerine sürek avları düzenleyen faşizm özlemli sömürücü güçler, bu gün yeni yollar deneyeceklerdir. Demokrasi cephesinin kararlı ve İnatçı mücadelesiyle adım adım gerçekleşen aftan ürken, bozguna uğrayan sömürücüler, halkımızın demokrasi, özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesini boğma isteklerinden vazgeçmemişlerdir. Hiç olmazsa demokrasi cephesini bölmek, parçalamak isteyeceklerdir. Yanlış ve sapkın çizgilerin yeniden hortlaması için harekete geçecekleridir.

Kısmen de olsa gerçekleşen siyasi af işte bu sebeplerden omuzlarımıza ağır bir sorumluluk yüklemiştir. Şimdi her zamankinden daha fedakâr ve her zamankinden daha örgütlü bir şekilde demokrasi düşmanlarının karşısına çıkmayı başarmak zorundayız. Son on yılın zengin deneyleri, elli yılı aşkın devrimci geleneğimizin mirası bu başarının güvencesidir.

Daha **özgür**, daha **demokratik** bir Türkiye için, **sosyalizmin** ve barışın şanlı bayrağının doruklarda dalgalandığı daha **güzel bir Dünya için,** hep birlikte, omuz omuza, elele... İnançla ve güvenle...

Gangster sarı sendikacılar bir devrimci işçiyi daha şehit ettiler

Devrimci sendikalara ve devrimci sendikacılara karşı yönelttiklerini faşist saldırıları, işçi sınıfı saflarından bir devrimciyi daha kopardı.

Gücü bir taban hareketi sonunda devrilen İzmit AP milletvekili ve Petro - Kimya İş'in eski başkanı Muvaffak Şakarcan, Petro - Kimya İş'in devrimci bir nitelik kazanmasından korkuya kapılan sömürücülü mihrakların da - kışkırtmasıyla, harekete geçmiş ve Muvaffak Şakarcan'ın yeğeni Reyhan Başkoç'un tabancasından çıkan kurşunlar yiğit ve devrimci sendikacı Ümit Tok'u yere sermiştir.

Faşistlerin namlularından çıkan kurşunlar, saldırılar, baskılar devrimci sendikacılığı elbette önleye meyecektir. Üstelik bu emek tilccarı sarı çeteleden döktükleri kanın hesabı er geç sorulacaktır. Hem de mahkemel kübra'da degil bu Dünyada...

ABD emperyalizminin saldırıları, halkımızın uyanışını hızlandırıyor

Hükümetin yerinde bir kararla haşhaş ekimini serbest bırakması üzerine Amerikan emperyalizmi. nin halkımız üzerindeki baskı ve tehditleri yoğunlaştı,

Demokratik eğilimli Ecevit hükümeti ise haşhaş ekimine izin verileceğini ilç buçuk ay önce i. lân ettiğinde ABD emperyalizmi kuru sıkı tehditlere başladıydı; faşist hükümet kuru gürültüye pa buç bırakmayarak kararı çıkar. tıp uygulamaya geçti, Önemsiz bir anti.emperyalist tavır gibi görünen bu adım, gerçekte kü. çümsenmemeldir, Çünkü mesele sadece Amerikanın itirazlarına rağmen haşhaş ekiminde israr et mekten ibaret değildir. Bundan de Stede, Amerika her türlü baskı ve tehdidi kullanmış parlamento heyetleri göndermiş, özel kurye ler yollamış «yardımı» (!) kesseceğini söylemişti. Amerikanın böylesine yoğun saldırılarına karşı direnebilmek, hükümet için şimdilik başarılı bir sınav olmuştur.

Saldırgan Amerikan emperyalizmi bu baskı ve yıldırma, korkutma yöntemlerine iten şey nedir? Kokuşmuş kapitalist düzenin kurbanı olan Amerikan toplumunda uyuşturucu madde İstiasını önlemenin yolu elbette Türkiye'de haşhaş ekimini yasaklamak olamaz... Çünkü uyuşturucu maddeye alışan bir kimsenin bu alışkanlıktan kurtulması çok zordur. Ülkemizde haşhaş ekimini yasaklamakla çürümüş kapitalist toplumun korkularından dolan uyuşturucu madde alışkanlarının bu huydan vazgeçeceklerini iddia etmek kargıdarı bile güldürür.

Görünen odur ki, A.B.D'nin bu konudaki saldırgan tutumunu kö. rükleyenler arasında, oradaki sen tetik uyuşturucu madde patronları gelmektedir.

Amerikan finans kapitali için. de önemli yer tutan kimya ve i. lâç sanayicilerinin bir kısmı kimyasal uyuşturucu madde imal etmektedirler, İşte Amerikan kar mekanizmalarında etki sahi. bi bu milyarderlerin devleti ve politikacıları zorlaması ile Tür. kiye halkına tehditler savurul. maktadır,

ABD'nin buradaki ilcinci manevrası da, tefesüh etmiş emperyalist.kapitalist sistemin zavallığını Amerikan halkından giz lemektir, Amaç, uyuşturucu mad de kurbanlarının kokuşmuş bir toplumun sonucu olduğunu örtbas edip, suçlu olarak haşhaş e. kim ekiscisi göstermek ve Amerikan halkını kandırmaktır. Bu aldatmacanda şimdilik başarılı olan ABD finans kapitali yutturmacasını sürdürmek i. çin Türkiye'de haşhaş ekilmesine karşı sözkonusu tavrı takınmıştır. Çünkü Amerikan «kamu oyu» daha önce bu yönde şartlandırılmıştır. Nitekim ABD senatosu haşhaş eken ülkelere yardımın (!) şartlı olarak kesilmesi kararını almıştır, Olaya neresinden bakarsak bakalım çökmekte olan emperyalizmin felaket göstergelerine rastlamaktayız:

● İnsanlık dilşmanı bir sistem olan kapitalizm her türlü İgrençliği barındırmaktadır, İnsanlar sa dece sömürülmekle kalmamakta, ayrı zamanda kâr için belirli bir zaman süresinde kitle halinde katledilmektedir. Emperyalizmin, sömürgen çıkarlar uğruna dünya nın dört bir yanında açtığı askeri müdahaleler ve kanlı İmha eşparat. yonları katılam madalyonunun bir yüzüyse, kâr için uyuşturucu madde imal etmek ya da bunun ticaretini yapmak da ötekı yüzü. dür, Kimyasal uyuşturucu madde imalatı da, tıpkı emperyalizmin silâh imalatı ve ticareti gibidir ve büyük emperyalist şebeleler tarafından yürütülmektedir. Kaçakçılık şebekelerini uluslararası tekelci burjuvazden ayrı görmek ve onları gangster saymak, emperyalizmin bir başka kandırmacasıdır,

● Türkiye'de haşhaşın yasaklanmasıyla, Amerika'da esrar i. çenlerin sayısının yüzde altmış azaldığı ileri sürülüyor, Bu de. mektir ki, aradaki yüzde altmış gibi çok önemli farkı, Amerikan sentetik uyuşturucu madde fab. rikatörleri kapatmakta ve milyar larca dolar kâr etmektedirler,

● Ülkemizle ilgili haşhaş olayında ABD yönetimi iki ateş arasında kalmıştır, Yönetim bir yandan içten gelen baskıyla Türkiye'ye tehditler savururken, öte yandan Türkiye halkına ABD emperyalizmine olan kin ve nefretinin artmasından korkmaktadır, Nitekim, Türkiye ile ABD'nin arasının açılmasının emperyalizm açısından büyük bir kayıp olacağı, çeşitli Amerikan sözcülerince dile getirilmektedir,

● Bu olay, yurdumuzdaki anti.Amerikan ve anti.emperyalist uyanışı hızlandıracak, halkımızın emperyalizme karşı olan öf. kesini şiddetlendirecektir, ABD nin Yunan faşizmini desteklediği. nin artık halkımız tarafından i. yice anlaşılması ve Türk.Yunan gerginliğiyle, Türk.Amerikan ger giniliğinin ilştiste gelmesi ülkemiz deki anti.emperyalist akımı güçlendirecektir.

● Genge gerici partilerin tki yüzlü politikaları ve emperyalizm uşaklığı her iki olayda da kendi. sini pek çıplak göstermiştir, Bu gerçek, uyanmakta olan emekçi halkımızın gözünden kaçmayacak tır. Kitleleri kandırarak oy toplamağa alışmış olan egemen sınıf partileri bir kez daha suçlaştı ve kıskıvrak yakalanmışlardır, Bir yandan Demirel bir emperyalist gazeteye Yunanistan lehinde de. meç verdiği, Ecevit'in turatı gali. tıkasını eleştirirken ve bir AP milletvekili Yunan halkı ile AP' nin doğrudan ilişki kurmasını ö. nerirken, öte yandan gene AP saflarından, haşhaş meselesi dolayısiyle AP'nin Amerika ile direkt ilişkiye geçmesi ve hükümetin Amerikaya karşı tutumununbe. nimsenmediğinin anlatılması öne. rilmektedir,

● Partili ve partisiz tüm sosyalistler dış ve iç sömürgen güçlerle onların yardakçılarının bu suçlarını teşhir etmeli, eldeki tüm propoganda imkanlarını kullanarak gerek kapitalizmin her türlü cirkefini, gerek emperyalizmin saldırganlığını gerekse gerici partilerin, sözcilerin, ya da kalemlerin uşaklıklarını emekçilerimiz önünde sergilemelidirler,

Basın İş D.M.O. ile başarılı bir sözleşme imzaladı

DİSK üyesi Basın İş sendikası ile Devlet Malzeme Ofisi Genel Müdürlüğü arasında Devlet Malzeme Ofisi İstanbul Basım müessesesi İzmit İmalât atölyeleri ve İzmit Bölge Müdürlüğü İş yerleri için u. zun süreden beri devam etmekte olan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri anlaşmayla ne sonuçlanmış ve sözleşme imzalanmıştır.

İki yıl süre ile yürürlükte. te kalacak olan toplu iş sözleşmesi ile işçilerin saat ücretlerine 1. yıl 305 kuruş, 2. yıl 225 kuruş ücret zammı, her yıl için 30 ile 45 gün arasında kıdem tazminatı, 35 lira çocuk parası, ayrıca yakacak yardımı, evlenme, ölüm, doğum yardımları ve yıllık izinlerde artışlar sağlanmıştır,

450 İşçiyi kapsayan sözleşme uyarınca işçiler haftada beş gün ve 45 saat çalışacaklardır,

Alınan ücret zamları ile işçilerin ortalama günlük ücretleri 104 lirayı bulmuştur.

Galeri Edip işçileri ücretlerini alamıyor

Galeri Edip Konfeksiyon Fabrikasında çalışan 130 işçi aylardır ücretlerini alamamaktadırlar. Tekstil Sendikası ile imzaladığı sözleşmenin şartlarına israrla uymayan Galeri Edip İşyeveri, sendikanın ve işçilerin çeşitli uyarılarına rağmen ücretleri gene ödemeyince işçiler 12 Haziran günü 6 saat süren bir oturma grevine geçmişler, bunun üzerine İşveren dize gelerek bir ek protokol imzalamıştır.

Protokolda işçi ücretlerinin zamanında ödeneceği, toplu sözleşmenin diğer hükümlerine titizlik. le uyulacağı belirtilmesine rağmen İşveren daha sonraki günlerde bu protokolda da uymamış ve yoksul köylünün örgütlenmesinden geçer. Bu cevabı hemen isteyen en önemli soru şu olsa gerek: Gösterilen genel çare somuta nasıl indirgenecek, bir başka deyimle tedavi yordamı ne olacaktır? Hareketin ileri düzeyde örgütlenmesi ve merkezileşmesi için kullanılacak yöntem nedir?

İşte günümüzde sosyalist mücadelenin en can alıcı noktası burada dadır. Bugün herkesin, tüm sosyalistlerin örgütlenme ussuluğu i. lâç sanayicilerinin bir kısmı kimyasal uyuşturucu madde imal etmektedirler, İşte Amerikan kar mekanizmalarında etki sahi. bi bu milyarderlerin devleti ve politikacıları zorlaması ile Tür. kiye halkına tehditler savurul. maktadır,

ABD'nin buradaki ilcinci manevrası da, tefesüh etmiş emperyalist.kapitalist sistemin zavallığını Amerikan halkından giz lemektir, Amaç, uyuşturucu mad de kurbanlarının kokuşmuş bir toplumun sonucu olduğunu örtbas edip, suçlu olarak haşhaş e. kim ekiscisi göstermek ve Amerikan halkını kandırmaktır. Bu aldatmacanda şimdilik başarılı olan ABD finans kapitali yutturmacasını sürdürmek i. çin Türkiye'de haşhaş ekilmesine karşı sözkonusu tavrı takınmıştır. Çünkü Amerikan «kamu oyu» daha önce bu yönde şartlandırılmıştır. Nitekim ABD senatosu haşhaş eken ülkelere yardımın (!) şartlı olarak kesilmesi kararını almıştır, Olaya neresinden bakarsak bakalım çökmekte olan emperyalizmin felaket göstergelerine rastlamaktayız:

● İnsanlık düşmanı bir sistem olan kapitalizm her türlü İgrençliği barındırmaktadır, İnsanlar sa dece sömürülmekle kalmamakta, ayrı zamanda kâr için belirli bir zaman süresinde kitle halinde katledilmektedir. Emperyalizmin, sömürgen çıkarlar uğruna dünya nın dört bir yanında açtığı askeri müdahaleler ve kanlı İmha eşparat. yonları katılam madalyonunun bir yüzüyse, kâr için uyuşturucu madde imal etmek ya da bunun ticaretini yapmak da ötekı yüzü. dür, Kimyasal uyuşturucu madde imalatı da, tıpkı emperyalizmin silâh imalatı ve ticareti gibidir ve büyük emperyalist şebeleler tarafından yürütülmektedir. Kaçakçılık şebekelerini uluslararası tekelci burjuvazden ayrı görmek ve onları gangster saymak, emperyalizmin bir başka kandırmacasıdır,

● Türkiye'de haşhaşın yasaklanmasıyla, Amerika'da esrar i. çenlerin sayısının yüzde altmış azaldığı ileri sürülüyor, Bu de. mektir ki, aradaki yüzde altmış gibi çok önemli farkı, Amerikan sentetik uyuşturucu madde fab. rikatörleri kapatmakta ve milyar larca dolar kâr etmektedirler,

● Ülkemizle ilgili haşhaş olayında ABD yönetimi iki ateş arasında kalmıştır, Yönetim bir yandan içten gelen baskıyla Türkiye'ye tehditler savururken, öte yandan Türkiye halkına ABD emperyalizmine olan kin ve nefretinin artmasından korkmaktadır, Nitekim, Türkiye ile ABD'nin arasının açılmasının emperyalizm açısından büyük bir kayıp olacağı, çeşitli Amerikan sözcülerince dile getirilmektedir,

● Bu olay, yurdumuzdaki anti.Amerikan ve anti.emperyalist uyanışı hızlandıracak, halkımızın emperyalizme karşı olan öf. kesini şiddetlendirecektir, ABD nin Yunan faşizmini desteklediği. nin artık halkımız tarafından i. yice anlaşılması ve Türk.Yunan gerginliğiyle, Türk.Amerikan ger giniliğinin ilştiste gelmesi ülkemiz deki anti.emperyalist akımı güçlendirecektir.

● Genge gerici partilerin tki yüzlü politikaları ve emperyalizm uşaklığı her iki olayda da kendi. sini pek çıplak göstermiştir, Bu gerçek, uyanmakta olan emekçi halkımızın gözünden kaçmayacak tır. Kitleleri kandırarak oy toplamağa alışmış olan egemen sınıf partileri bir kez daha suçlaştı ve kıskıvrak yakalanmışlardır, Bir yandan Demirel bir emperyalist gazeteye Yunanistan lehinde de. meç verdiği, Ecevit'in turatı gali. tıkasını eleştirirken ve bir AP milletvekili Yunan halkı ile AP' nin doğrudan ilişki kurmasını ö. nerirken, öte yandan gene AP saflarından, haşhaş meselesi dolayısiyle AP'nin Amerika ile direkt ilişkiye geçmesi ve hükümetin Amerikaya karşı tutumununbe. nimsenmediğinin anlatılması öne. rilmektedir,

● Partili ve partisiz tüm sosyalistler dış ve iç sömürgen güçlerle onların yardakçılarının bu suçlarını teşhir etmeli, eldeki tüm propoganda imkanlarını kullanarak gerek kapitalizmin her türlü cirkefini, gerek emperyalizmin saldırganlığını gerekse gerici partilerin, sözcilerin, ya da kalemlerin uşaklıklarını emekçilerimiz önünde sergilemelidirler,

1961 Anayasası tekrar yürürlüğe girmelidir

1961 Anayasası 13 yıl önce 9 Temmuzda yapılan halk oylaması (referandum) ile gerçekleştirilmiştir. Ancak halkın kabulünün, kendi oylarıyla onayladığı 1961 Anayasa'sı, «olaganüstü» adı verilen dönemde halkımız ile ülke sayılmış ve zorla değiştirilmiştir. Oysa halkın oyladığı Anayasa'nın ancak gene halkın oylarıyla değiştirilmesi gerekir. Emperyalist güçler ve onların yerli ortakları, Anayasa'nın 60 kadar maddesini değiştirmişler ama bu değişiklik leri halk oyuna sunmağa korkmuşlardır.

Yapılan değişiklikler, arasında en önemlilerinden biri Anayasa Mahkemesinin, Anayasa değişikliklerini esastan bozma yetkisinin kaldırılmasıydı. Ülkemizde demokratik bir kurum olan Anayasa Mahkemesini kolay kolay ele geçiremeyeceklerini anlayan sömürgen egemen güçler, bu çare. ye başvurmuşlardı.

Şimdi demokrasi adına sevinç le öğreniyoruz ki, Anayasa değişiklikleri için açılmış İptal dâvâ ları incelenmeğe başlayacaktır.

1961 Anayasa'sına tekrar uşamak için tüm devrimci ve yurtsever güçlerin, anti - emperyalist ve anti - faşist örgütlerle aralık sız mücadele etmeleri gerekmek tedir.

Fakat bu arada asla unutulma malıdır ki 1961 Anayasa'sına ulaşmakla işbitmez, salolan o Ana yasa'daki demokratik ilkelerin filen hayata geçirilmesidir. Nite. kim Demirel iktidarı zamanında her türlü zulüm, baskı ve terör, ayrı Anayasa yürürlükteyken de pervasızca uygulanmıştır,

1961 Anayasa'sının tekrar gerçekleştirilmesi, gerçi kaybedilmiş bir mevzin yeniden ele geçirilmesi olacaktır, fakat bu zorunlu bir geçiştir,

1961 Anayasasının yeniden ve bütün kurumlarıyla yürürlüğe girmesi demokratik hedeflerimizden biridir,

Çıplak resim ticareti yapanlar düşünce özgürlüğüne sığınamazlar

Haftalardır kamuoyunda ve S. eğitiliğe İlişkin tirajlı burjuva basınında bir müstehcenlik tartışması sürdürülüyor, Üstelik konu kısa zamanda ve ustalıkla «müstehcenliklerden çıkarılıp düşünce özgürlüğünün kısıtlanması, kitap, dergi toplatma gibi alanlara kaydırıldı.

Adının önünde protestör ünvanı taşıyan nice sermaye sözcüsü, Adalet bakanı Şevket Kazan'ın, müstehcen yayınlara karşı bağlattığı kampanyayı, düşünce özgürlüğüne vurulmuş bir darbe, Atatürk İlkelerinin çiğnenmesi, demokrasinin ayaklar altına alınması şeklinde nitleteyip mahkume etme yarışına girdiler.

Babailı'nin çıplak kadın resimleri basmakla ünlü bir basın ürünü yayınlandığı dergi ve gazete. lerin ardında toplatılması üzerine yaygarayı bastı, Şevket Kazan'ın sahasına yönelik hakaret. den bile şekinmeden protesto üzerine protesto yayınladı.

Şevket Kazan'ın, siyasi temsilcilerinden biri olduğu dinsel akımın müstehcenliğe karşı önerdiği tedbirlerin sonuç vermesi mümkün değildir. Müstehcenlikte mahkûm edilenin yolu elbette bu değildir. Ve elbette çıplak kadın resmi ticaretinin, fotoğraflarla fuhuş teşviklçiliğinin de düşünce özgürlüğü ile, demokrasi ile uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Türkiye, halkların kurtuluş müjdelerini taşıyan binlerce kitabın, hunharca toplandığı, yakıldığı acılı günler yaşamıştır. O günlerde bağlanmaz bir umur. samazlık içinde olanların bu gün ticari , yalnızca ticari , çıkarları zedelenmeğe başlayınca birden özgürlük şampiyonu kesilmeleri, emekçi halkımız için asla ciddiye alınmayacak, asla sayıp duyulmayacak ve asla desteklenmeyecek bir burjuva oyunundan ibaretir,

TSİP Nazilli, Şişli, Gaziosmanpaşa ilçe ve Aydın il örgütleri kuruldu

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Örgütlenme çalışmalarına devam etmektedir. Geçtiğimiz hafta içinde Aydın İl, Nazilli, Şişli (İstanbul) ve Gaziosmanpaşa (İstanbul) müteşebbis heyetleri atanmıştır.

AYDIN İLİ MÜTEŞEBBİS HEYETİ

Başkan: ŞABAN DEMİRKAPI (Kasap), Sekreter: MUSTAFA İŞİKER (Dozer operatörü), Sayman: İLHAN YILMAZ (Tekstil işçisi), Üye: MUHARREM ASLAN (Garson), Üye: İSMAİL GÜLDAL (GYK Üyesi, kahveci).

NAZİLLİ İLÇESİ MÜTEŞEBBİS HEYETİ

Başkan: AHMET SÖNMEZ (Kitapçı), Sekreter: TUFAN AKAN (İşçi), Sayman: HAMDİ KOŞAN (İşçi),

ŞİŞLİ İstanbul) İLÇESİ MÜTEŞEBBİS KURULU

Başkan: YAŞAR ÇAKIN (İşçi), Sekreter: HASAN UZUN (İşçi), Sayman: CELAL GÜNEY (Sendikacı), Üye: HÜSEYİN AYNUR ŞAŞMAZER (İşçi.sendikacı), Üye: SELİM EMİK (zenaatkâr),

GAZİOSMANPAŞA (İstanbul) İLÇE MÜTEŞEBBİS KURULU

Başkan: İBRAHİM İNAL (İşçi), Sekreter: HÜSEYİN GÜLEN (İşçi), Sayman: BESİM USTA (İşçi), Üye: MEHMET AKÖZ (öğrenci), Üye: CAFER FIRAT

Bu arada TSİP'nin kuruluşu ile ilgili olarak yurtiçi ve yurtdışından gelen kutlama mesajları da devam etmektedir, TSİP Genel Merkezinden alınan bir basın bilgiye göre, son olarak Avrupa'daki en büyük Türkiye'li İşçi örgütlerinden TDF (Avrupa Türkiye'li Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu) da gönderdiği bir mesaj'da TSİP'nin kuruluşundan bütün emekçilerin ve bu arada Avrupada'ki Türkiye'li İşçilerin bu yoksul köylünün örgütlenmesinden geçer. Bu cevabı hemen isteyen en önemli soru şu olsa gerek: Gösterilen genel çare somuta nasıl indirgenecek, bir başka deyimle tedavi yordamı ne olacaktır? Hareketin ileri düzeyde örgütlenmesi ve merkezileşmesi için kullanılacak yöntem nedir?

İşte günümüzde sosyalist mücadelenin en can alıcı noktası burada dadır. Bugün herkesin, tüm sosyalistlerin örgütlenme ussuluğu i. çinde olduğu açık bir gerçek. Ama bu örgütlenmenin sağlam ve güçlü olması, sosyal pratiğin gerisinde kalmaması, sürekli gelişme dinamiği taşıması, devrimci heyecan ve yiğitliği bünesinde barındırabilmesi, yanlış eğilimleri ideme yöntemlerine sahip bulunması da zorunlu. Sözün kısası: sosyalist hareketimizin bugünkü son derece öncül sorunu, nicelik değil niteliktedir.

Kadrolar ve sempatizanlar arasındaki sosyalist birliğimin sağlıklıca değerlendirilip, emekçi halk hareketinin güçlü öncü örgütüne dönüşmesi için, hareketimizin nitel gücünün mücadele içinde olanca varlığıyla merkezileşmesi kendini dayatan birinci ödev olarak karşımıza çıkıyor.

Hiç kuşkusuz, güçlü birliğin ve merkezileşmenin yolu, ideolojik birlikten ve pratik çalışmadan

Demokratik kitle örgütleri sorunu

Demokratik kitle örgütlerinin yöneticilerinin büyük çoğunluğu tabandan daha ilerde ve yer yer sosyalizm ile özdeşleşen hatta sosyalist olan kişilerdir. Bu doğaldır da... Ancak bu durum geçmiş dönemde demokratik kitle örgütlerinin küçük burjuva tabanlarından kopmalara, giderek demokratik kitle örgütlerine, sosyalist örgütün (Parti'nin) görevlerini yüklemek isteyen yanlış eğilimlere yolaçmıştır. Oysa demokratik kitle örgütleri işçi sınıfı partisinin demokratik mücadele içindeki yandaşıdırlar. Yöneticileri bu örgütlere ne özörgütün görevlerini, ne de sosyalistler arasındaki farklı eğilimlerde hakemlik görevini yüklememelidirler.

TÖB-DER'in son Genel Kurulu, bu Genel Kurulda ortaya çıkan tartışma konuları ve sorular, demokratik kitle örgütleri sorunu bir kere daha gündeme getirdi. Teknik Eleman Odaları, Öğretmen Dernekleri, Öğrenci Dernekleri ve benzeri örgütlerin, Türkiye devrimci hareketi içinde özel bir yere sahip olmaları bir yana, geçmiş dönemde bu konuda yapılmış hatalar ve bu hataların kalıntısı olan yanlış görüşler, demokratik nitelikteki kitle örgütleri, bu örgütlerin yapısı, Sosyalist Hareket içinde, Sosyalist Parti ve strateji tartışmaları karşısındaki tavır ve konumlarının önemi, konuyu tekrar ele almamızı gerektiriyor.

Kitle örgütlerinin yapısı

Meslek gruplarını içerinde barındıran, aynı meslekten çeşitli toplum katlarına mensup kişiler, kurulan, içinde belli bir amiri değil, çeşitli toplum kesimlerinden kişileri toplayan örgütler, kitle örgütleridir. Kitle örgütleri belli bir zümrenin çıkarını temsil ederler ama amir örgütleri de güdürler. Örnek vermek istersek Teknik Eleman Odaları, Öğretmen ve Öğrenci dernekleri, SS. Öğrenci Derneği marangozlar derneği vb. kitle örgütlerinden bazılarıdır.

Bunları amir örgütlerinden ayıran temel fark, üyelerinin, birbiriyle gelişi nedenlerinin sınıfsal çıkarları değil de meslekî veya zümre çıkarlarını korumak ve geliştirmek olmasıdır. Bu türden örgütlerde amir bilinci değil, aynı meslek grubuna mensub olma önem taşır. Kitle örgütlerinin sınıf tabanı bazan çok çeşitli, bazan da büyük ölçüde benzer olabilir. Buna bağlı olarak, kitle örgütlerinde çok farklı siyasal ve ideolojik tavırlar bir arada bulunabileceği kadar, ideolojik ve siyasal tavır birliğine de rastlanabilir.

Kitle örgütleri tabanında hangi sınıf veya tabaka yaygınsa, veya bu türden örgütlerin tabanını meydana getiren üyeler, top lumdaki hangi sınıfa daha yakınsa veya çıkarları hangi sınıflarla özdeşleyiorsa, bu örgütler de o sınıfların veya sınıfın siyasal çizgisine ve ideolojisine yakınlık duyarlar. Şüphesiz sınıfsal yapı dışında, bu örgütleri meydana getiren ilye tabanının diğer ortak özellikleri de örgütlerin yapısını ve çizgisini belirlemekte önemli rol oynar.

Kitle örgütleri örneğin olarak aldığımız öğretmen, öğrenci, Teknik eleman örgütlerini inceleye cek olursak, meslek öğretmenlerin bir toplumsal sınıf olmadık larını, bir meslek grubu olduklarını hemen görürüz. Bunun gibi öğrenciler de bir sınıf değil, toplum içinde bir konum, belli özellikler taşıyan bir katmandırlar. Yine aynı şekilde teknik eleman. lar arasında devlet memuru veya ücretli olarak çalışanlar, özel sektörlerin ortağı bulunanlar, büro işletenler de vardır. Bunların oda larının da sınıf örgütleri niteliğinde değil, meslek grubu örgütleri niteliğinde olduğu hemen görülür. Bu yüzden de kitle örgütleri toplumdaki belli sosyal sınıfların örgütlerinden, işçi sendikalarından, belli sınıfların çıkarlarını savunan siyasal partiler. den farklıdırlar.

Buna rağmen, kitle örgütlerinin, özellikle de yukarda sayıdıklarımızın sınıf bilincinden arınmış olmaz olursa, küçük burjuva katının ağırlıkta olduğu görülür. Onlara belli özellikler kazandıran da bu ağırlıktır.

Türkiye'de kitle örgütlerinden söz ederken çoğunlukla demokratik örgütler sıfatını da kullanıyoruz. Gerçekten de örneğin teknik eleman odaları, öğrenci ve öğretmen dernekleri toplumumuz. zun demokrasiden yana, demokratik mücadele içinde yer alan kuruluşların meydana getirmekte olduğu, Türkiye devrimci hareketi içinde özel bir yere sahip olduklarını ifade etmek istiyoruz. Ancak bu durum, bu kuruluşlarımızın demokratik kitle örgütleri olmadıkları anlamına gelmez. Bu durumu kısaca, küçük burjuvazinin aydın kanadının demokratik bilincine karşılık, şehir ve köy küçük burjuvazisinin halen daha tutucu ve daha az uyanık olması ekonomik çıkar, siyasal çıkar bilinçlerinin henüz görememesi, kısaca bilincinin yetersizliği olarak tanımlamak olanaklıdır. Bu bağlı olarak, kitle örgütlerinde çok farklı siyasal ve ideolojik tavırlar bir arada bulunabileceği kadar, ideolojik ve siyasal tavır birliğine de rastlanabilir.

Teknik eleman Odalarının, Öğretmen ve Öğrenci derneklerinin kitle tabanı ise, hem aydın küçük burjuvaziye mensup olmanın getirdiği teorik yatkınlıkla; hem aydın küçük burjuvazinin genel «lerleri»ne çizgi ve geleneğinin etkisiyle; hem tabanlarının bü. yük çoğunluğunun, kapitalizmin tekeleşmesi karşısında uğradıkları zararların ekonomik bilincinden yanında siyasal bilincine de varmış olmalarıyla ve bu tabanın çoğunluğunun ekonomik koşullarının, yaşama düzeyinin e. mekçi kitlelere yakınlığı yüzünden demokratik haklara, demokrasi sınırı gelişmesine daha sahip çıkmaktadır. Bu kesinlikle de, Türkiye devrimcilerinden kazanılmıştır. Demokratik örgütlerin iş çi sınıfı bilim ve davranışına yakın yani kendi küçük burjuva tabanlarını aşmış olan sosyalist yöneticileri, demokratik mücadele. nin ilerlemesini istemektedirler.

Emekçi sınıfların demokratik mücadelesi içinde ne tutuldan, iç ve dış düşmanlıklarla çıkarlarının temintası olan demokrasi düşmanlığına, baskı ve tahakküme karşı oldukları ve bunu çeşitli olay ve gelişmeler karşısındaki tavırlarıyla ortaya koydukları için, bu tür kitle örgütlerine demokratik örgütler de diyoruz. Bu demokratik örgütler, son üç yılın gün günlerinde de belli bir demokratik çizgiyi korumak ve demokrasi mücadesine çeşitli şekillerde katılmakla demokratik niteliklerini ve çizgilerini bir kere daha ortaya koymuşlardır.

Demokratik örgütler ve sosyalistler

Sözünü ettiğimiz demokratik örgütlerin tabanı, demokratik mücadele bilincine gelmiş, yani iç ve dış sömürünün ve bununa mücadele gereğinin bilincine varmış; sömürüye, tekelcilik tahakkümü ne emperyalizme karşı bir yapıdır. Bu taban, yapısına göre, sosyal demokrat, liberal veya genel anlamda halkçı ve ilerici niteliktler göstermekle birlikte, uzun yıllardan beri gözlenen gerçek demokratik örgütlerin yöneticilerinin çoğunlukla tabandan daha ilerde ve yer yer sosyalizm ile özdeşleşen, hatta sosyalist olan kişilerden meydana gelmesidir. Bunu da doğal karşılamak gerekir, çünkü sosyalistler demokratik örgütlerin tabanının istek ve özlemlerini sonuna kadar geliştirip gerçekleşme noktasına kadar göttürebilecek olan kadrolardır. Sosyalistlerin yönetiminde demokratik kitle örgütleri, bir a ağ olarak ileriye atarlar. Bu örgütlerin tabanı küçük burjuva sınıf özelliklerinin ağırlığına rağmen işçi sınıfı ve emekçi kitlelerde doğru bir adım daha yaklaşır. Örgütlerin demokratik mücadesi daha bir tutarlılık ve etkinlik kazanır.

Ancak asıl sorun da bu noktada düğümlenmektedir.

Demokratik örgütlerin yöneticilerinin örgüt tabanından kopma maları, tabanlarının çıkarlarını ve çeşitli sorunlarını savunabilmeleri, tabanlarını bir adım öte ye doğru geliştirebilmeleri, örgütlerin demokratik kitle örgütleri olma özelliğini göz önünde bulundurma ları gerekir. Yoksa yöneticiler örgüt bir adım öteye götürmek yerine örgütten kopmuş ve tabanla bağlarını yitirmiş olurlar. Geçmiş dönemlerde, demokratik örgütler içinde çalışma konusun. da yanlış eğilimlerden kaynaklanan bu türden durumlara rastlanmıştır. Demokratik örgütlerin iş çi sınıfı bilim ve davranışına yakın yani kendi küçük burjuva tabanlarını aşmış olan sosyalist yöneticilerinin, demokratik mücadele. nin çizgisini kavramaz demokratik örgütler içinde verilecek mü cadelesi sosyalist örgütün görevleri ile karıştırılırlarsa, büyük sa kıncalar doğar, demokratik mücadele ve sosyalist hareket zarara uğramış olur.

Demokratik örgütler strateji tartışması yapmaz

Demokratik kitle örgütleri, demokratik mücadelenin ve demokrasi nin unsurlarıdır. Daha önce de değindiğimiz gibi, iç ve dış sömürüye karşı tutumlarıyla anti emperyalist, anti - monopolist (tekelciliğe karşı) ve anti - faşist mücadele saflarında yer alan demokratik örgütler içinde, sosyalist strateji tartışmalarının yo. ğunlaşmasından, bu örgütlerin sosyalist hareket ve mihraklar karşısında «hakemlik» tavrını benimsediklerine, kendilerini strateji tesbitine yöneldiğine geçmiş te rastlanmıştır. Bu kesinlikle yanlış ve örgütleri güçten düşürücü, demokratik mücadeleyi olduğu kadar sosyalist hareketi de zaafa uğratıcı tutumun kaynağı, İşçi Sınıfı Partisinin yerine kitle örgütünü geçirme, kitle örgütlerini, işlerinde sosyalistler de oldu ğu veya yönetim sosyalistlerin elinde bulunduğu için Parti yerine koyma yanlışıdır.

Belirtmeye çalıştığımız gibi, belli bir sınıfın siyasal örgütü du rumunda bulunmayan, Parti nite liğinde olmayan, tabanında çeşit li sınıfların üyelerinin bulunabileceği, meslek birliğine dayanan, sınıf değil kitle örgütü olan demokratik örgütler Partinin yerine geçirildiği anda doğacak örgüt anarşisinin nerelere kadar va rabileceğinin belirtileri görüldü, yaşandı ve ders alındı.

Demokratik örgütler Parti'nin görevini yüklenemez

Anti faşist, anti - emperyalist cephe içinde önemli yerlere sahip olan demokratik örgütler Sosya list Parti değillerdir. Sosyalist hareketin stratejisini ve taktiklerini, yani uzak ve yakın hedefle rini ve bu hedeflere varmak için kullanılacak yol ve yöntemleri Sosyalist Parti tesbit eder. İşçi sınıfının örgütü belirler. Kısaca strateji tesbiti İşçi Sınıfının partisinin işidir. Bu yüzden de strateji tartışmalarının demokratik örgütler içine getirilmesi yanlıştır, sapmalara yol açar. İşçi sınıfının görevini İşçi sınıfı dışındaki gruplara veya sınıflara yüklemiş olur.

Öte yandan, demokratik örgütlerin çeşitli stratejilerin mücadele alanı haline getirilmesi örgütleri böler, parçalar, güçten düşürür. Oysa demokratik örgütlerin ve onun ayrılmaz müttefiki kitleseye karşı bir savaş vermesi gereken, yeni tireyan burjuvazi'ye gerekli ideolojik silahın yoğurulmasında en etkin unsur olduğu. Stoacılık ve Epikürcilik'de etik öğretileri yeniden canlandırılarak, o çağın ikiyüzlü hristiyan ahlakına amansız bir darbe indirme yoluna gidildi. Böyle biçimlenen Yeniçağ Felsefesi, feodalizmin desteği olan idealist felsefe ve kilise inan'ma, Materyalist kaynaklı bir doğa felsefesiyle karşı koyabilecek güce getirildi.

Gerçekte hümanist düşünceler, sömürüye ve düzen bozukluğuna karşı halk tarafından yürütülen «kendiliğinden» mücadele içinde, ortaya çıkmıştı... Ve sonradan, bu «Kendiliğindenlik», Nikolaus Cusanus, Jordano Bruno, Telesio, Parcelsius, Campanella ve başka düşünürlerin, bütünleyici eşydım» mücadelelerile sistemleşti.

Hümanizma, burjuva ideolojisinin, Feodalizme ve ortaçağ tanrıbilimine karşı çıkışında esaslı bir unsur haline geldiği dönemde, seçkin bir ideolojik hareket niteliği kazandı, Hümanizma, ilerici, materyalist görüşlere çok yakından bağlı olarak, B T R E Y'in özgürlüğünü i. lan ediyordu, dönel çiğeciliğe karşı çıkıyor, insanın hayattan zevk alma ya, dünya arzu ve gereksinmelerini gidermeye hakkı olduğunu ileri sürüyordu.

Feodal baskıların, yüzyıllar boyu, i n s a n üzerine alabildiğine abandığı ve I n s a n'i (özellikle serfleri) ilklerine değin sömürdüğü feodal dünya'da, yitip giden insan araştıran Petrarch, Dante, Boccaccio, Leonardo Da Vinci, Erasmus, Montaigne, Kopernicus, Francis Bacon, Shakespeare, Bruno, Rabelais, 'Yeniçağ'ı aydınlatmak için Eski Yunan'dan ödünç aldıkları «İnsancı Felsefe'nin ışığında», yitik insanları, dünyayı yeniden göstermiştir. Fakat bu hümanistlerin ilgilendikleri insan, Ç a l ı ş a n I n s a n l a r değildi. Onlar çalışan İnsanlardan uzak düşmüşler ve bilinçli olarak yeni efendilerin, «burjuva insanı»n yanında yer alarak, ezilmişlerin, sömürülenlerin devrimci hareketleri karşısında düşmanca bir tutum almışlardır. Gerçi bu dönem hümanistleri arasında, Thomas Morus ve Tomasso Campanella gibi, çalışanların yararlarını dile getiren, düşünürler de vardı. Ama yine de Burjuva Hümanizması, burjuvazinin henüz ilerici olduğu bir dönemde, özgürlük, eşitlik ve kardaşlık sloganlarını yükselttiğinde ortaya koyabi. len, 18. yüzyıl aydınlatmacılarının yapıtlarında doruğuna ulaşabilecek ti ancak.

Ama Burjuva Hümanizması, sınıfsal niteliği bakımından, her ülkede, belirli bir çiçeklenişe karşın, yine de bir sınırsızlık gösteriyor. Ona, Burjuvazinin atılımlarından doğmuştu. Önceleri Feodalizmin baskıları altında bütün halk tabakalarını temsil ederek, demokratik ve ilerici bir güç rolü oynayan burjuvazi, etkisi büyüdüğü ölçüde, gerçek halkçılığa, bütün halkın yararlarına karşı bir savaş vermesi gereken, yeni tireyan burjuvazi'ye gerekli ideolojik silahın yoğurulmasında en etkin unsur oldu. Stoacılık ve Epikürcilik'de etik öğretileri yeniden canlandırılarak, o çağın ikiyüzlü hristiyan ahlakına amansız bir darbe indirme yoluna gidildi. Böyle biçimlenen Yeniçağ Felsefesi, feodalizmin desteği olan idealist felsefe ve kilise inan'ma, Materyalist kaynaklı bir doğa felsefesiyle karşı koyabilecek güce getirildi.

Gerçekte hümanist düşünceler, sömürüye ve düzen bozukluğuna karşı halk tarafından yürütülen «kendiliğinden» mücadele içinde, ortaya çıkmıştı... Ve sonradan, bu «Kendiliğindenlik», Nikolaus Cusanus, Jordano Bruno, Telesio, Parcelsius, Campanella ve başka düşünürlerin, bütünleyici eşydım» mücadelelerile sistemleşti.

Hümanizma, burjuva ideolojisinin, Feodalizme ve ortaçağ tanrıbilimine karşı çıkışında esaslı bir unsur haline geldiği dönemde, seçkin bir ideolojik hareket niteliği kazandı, Hümanizma, ilerici, materyalist görüşlere çok yakından bağlı olarak, B T R E Y'in özgürlüğünü i. lan ediyordu, dönel çiğeciliğe karşı çıkıyor, insanın hayattan zevk alma ya, dünya arzu ve gereksinmelerini gidermeye hakkı olduğunu ileri sürüyordu.

Feodal baskıların, yüzyıllar boyu, i n s a n üzerine alabildiğine abandığı ve I n s a n'i (özellikle serfleri) ilklerine değin sömürdüğü feodal dünya'da, yitip giden insan araştıran Petrarch, Dante, Boccaccio, Leonardo Da Vinci, Erasmus, Montaigne, Kopernicus, Francis Bacon, Shakespeare, Bruno, Rabelais, 'Yeniçağ'ı aydınlatmak için Eski Yunan'dan ödünç aldıkları «İnsancı Felsefe'nin ışığında», yitik insanları, dünyayı yeniden göstermiştir. Fakat bu hümanistlerin ilgilendikleri insan, Ç a l ı ş a n I n s a n l a r değildi. Onlar çalışan İnsanlardan uzak düşmüşler ve bilinçli olarak yeni efendilerin, «burjuva insanı»n yanında yer alarak, ezilmişlerin, sömürülenlerin devrimci hareketleri karşısında düşmanca bir tutum almışlardır. Gerçi bu dönem hümanistleri arasında, Thomas Morus ve Tomasso Campanella gibi, çalışanların yararlarını dile getiren, düşünürler de vardı. Ama yine de Burjuva Hümanizması, burjuvazinin henüz ilerici olduğu bir dönemde, özgürlük, eşitlik ve kardaşlık sloganlarını yükselttiğinde ortaya koyabi. len, 18. yüzyıl aydınlatmacılarının yapıtlarında doruğuna ulaşabilecek ti ancak.

Ama Burjuva Hümanizması, sınıfsal niteliği bakımından, her ülkede, belirli bir çiçeklenişe karşın, yine de bir sınırsızlık gösteriyor. Ona, Burjuvazinin atılımlarından doğmuştu. Önceleri Feodalizmin baskıları altında bütün halk tabakalarını temsil ederek, demokratik ve ilerici bir güç rolü oynayan burjuvazi, etkisi büyüdüğü ölçüde, gerçek

İşçi sınıfı insancıllığı ve işçi sınıfı barışçılığı

Dr. Ziya Oykut

Hümanizma'nın dokusu, içinde derin çatışmaların duyulduğu bir çağda biçimleniyordu. Burjuvazi yükseliyor, kapitalist üretim tarzı, feodal üretim ilişkilerini kapı dışarı ediyor, çökertiyordu. Kocaman feodal ilişkiler, her yerde sarsılıyordu.. Aynı hareket, ortaçağ karanlığı ve kilisenin bulanık tutuculuğu yerine, akılı kültürü koyarak geliş iyor, büyük buluşlar, matbaacılık, barut'un keşfi ve madenlerin yeni çıkarılma usullerinin bulunuşu, Amerika'nın ve Hindistan'a giden denizyolunun —Umut burnunu dolaşarak— bulunuşu, dünya pazarını alabildiğine genişletiyordu. Ayrı genişlik, insanlık'ın ufkunda da yansıyordu. Ve insan, madde dünyasını keşfe çağırıyordu. Yüzyıllar boyu baskı altında kalan insan doğası'nın ihtiyaçları, enerjik ve etkin kişilik hakları gelişen bir güçle açıklanıyor, akın ve yaşayan deney'in, doğa'nın sesi, basitçe inançların ve yüzyılların kutsallaştırdığı ve kemikleştirdiği doğma'ların duvarını, gittikçe daha sık aşıyordu.

Uzun ve karanlık hamsofuluk yüzyıllarından sonra, ilk kez insanca sevinci ve bu dünyanın güzelliklerini, insan varlığının iç zenginliklerini ve gerçek dünyanın biçimini gösteren bir r e n e s a n s, bir *Yenidoğuş*'tu bu!..

Bu sınırsız, sosyal, bilimsel ve estetik hareketi Engels, so zamana kadar insanlığın gördüğü en büyük ilerletici devrimi (Doğa'nın modernleştirilmesi) olarak tanımlıyordu. Ve yine Engels'in «İlk Kapitalist Milletçi» olarak adlandırdığı İtalya'da, bu hareket, 14. yüzyılın ortasından bu yana görülmüştü. Batı Avrupa'nın öteki ülkelerinde ise ancak 16. yüzyılda görülecektir..

16 ve 17. yüzyıllar arasında feodal toplum'un gösterdiği çöküş ve ilk kapitalist üretim tarzının kuruluşu'na uygun olarak, Avrupa'da yeni sosyal ve felsefi öğretilerin başvermesi elbette doğaldı. Bu yeni başveren kapitalist ilişkilerin ideolojik yansması, r e n e s a n s olduğu. Kültürel gelişme yalnız İtalya'ya göre değil, fakat Fransa ve belirli ölçüde İspanya'ya göre de çok daha yavaş dan İngiltere'de, Rönesans, ancak 16. yüzyılın ikinci yarısında sanat ve bilim alanında kendini gösterebilmişti. Kapitalizmin gelişmesi de yani sırayı izler. Ve bu kültürel gelişmeyi de Kapitalist gelişme belirliyordu zaten.

Rönesans çoktan beri bir yana itilmiş, «Antik Çağ'ın parlak dönemi»ne ve felsefesi'ne Araplarım genellikle bir sonuca varmadan yok olup gitmiş tek.tik, fakat son derece önemli» (Engels) saptamalarıyla Eski Yunan Dünyasının parlayışı, Ortaçağın hayatlerini kösnanş, ancak 16. yüzyılın ikinci yarısında bir ilke olarak kendini gösterebilmişti. Kapitalizmin gelişmesi de yani sırayı izler. Ve bu kültürel gelişmeyi de Kapitalist gelişme belirliyordu zaten.

Rönesans, çoktan beri bir yana itilmiş, «Antik Çağ'ın parlak dönemi»ne ve felsefesi'ne Araplarım genellikle bir sonuca varmadan yok olup gitmiş tek.tik, fakat son derece önemli» (Engels) saptamalarıyla Eski Yunan Dünyasının parlayışı, Ortaçağın hayatlerini kösnanş, ancak 16. yüzyılın ikinci yarısında bir ilke olarak kendini gösterebilmişti. Kapitalizmin gelişmesi de yani sırayı izler. Ve bu kültürel gelişmeyi de Kapitalist gelişme belirliyordu zaten.

Bu Eski Yunan'dan ödünç alınan Antik Felsefe, bu yüzyıllar boyu bir yana itilmiş olan «İnsancı Yunan Felsefesi», feodalizme karşı

Oya Baydar

Sorular ve cevaplar

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi kurulalı neredeyse bir ay oluyor. Bu bir ay, bıçta İşçi sınıfı kökeninden gelen sosyalistler olmak üzere, Türkiye'deki tüm İşçi sınıfı sosyalistlerinin örgütlenme ihtiyacının somut delillerini verirken, aynı zamanda, genel olarak sosyalist parti, özel olarak da TSİP üzerine sorulan soruları karşıladı kavuşturdu.

Özellikle küçük burjuva sosyalizminin, İşçi sınıfından kaynaklanmayan ilerici eğilimlerin bir yansıması olarak, CHP dururken ne gerekli vardı?» veya «Henüz kitleler bilinçlenmeden Sosyalist Parti mümkün olabilir mi?» veya «Bu partinin kurucuları arasında tanınmış aydınların adı yok, profesörler, tanınmış yazarlar, bilinmiş adlar yok» gibi sorular soruldu.

«CHP dururken ne gerek vardı bir sosyalist partiye» diyenler, çarpık kapitalist düzeninin özünde dolanmadan oraısın burasını onarmakla yetinen, tekelciliği, küçük burjuvazisi ve küçük mülkiyeti güçlendirerek genleştmeye çalışan, sosyal demokrat anlayışa genel bir halkçılığın ifadesi olan eğilimleri, sosyalizme ve İşçi sınıfı sosyalizmiyle karıştırmakta İşçi sınıfının burjuvazinin ve küçük burjuvazi. nin kuyruğuna takılmasını önermektedirler.

«Önce kitleler bilinçlenmeli» diyenler de kitlelerin bilinçlenmesinin sorunlu şartının, kitlelerin kendiliğinden hareketinin sosyalist bilince varmasının, kısaca bilinçlenmenin, ancak İşçi sınıfının ve müttefiklerinin siyasal örgütü ile mümkün olabileceğini, bunun dışında hareketin kendiliğindenlikten, popülizmden, kaos sınıfarın peşine takılmaktan, küçük burjuva radikalizminden, veya herşeyi ekonomik mücadelede başlar ve biter sayan ekonomizmden kurtulamayacağı gerçeğini anlamamaktadırlar. Kitleleri doğru devrimci çizgiye getirecek ve bilinçlendirecek olan tek gerçek güç partidir.

Parti Kurucuları ve yöneticileri arasında «büyük isim» arayanlar da yine İşçi sınıfına karşı aynı inançsızlık içindedirler. Ve adı ünlü duyulmuş küçük burjuva aydınlarından medet ummakta, sadece bunlara güvenmektedirler.

Bu türden sorular ve tavırlar, İşçi sınıfının bilimi ve davranışı karşısında geçersiz kalmaya mahkûmdur. Daha önce de belirttiğimiz gibi, sosyalizm küçük burjuva ideolojilerini ve devrelerini aşarak İşçi sınıfına, İşçiye maloima dönemindedir.

Bir de İşçi sınıfı sosyalistlerinde gözlenen tavırlar var. Bunlara bir kere daha değinmek istiyoruz.

Bu tavırların başında, geçmiş dönemin bölük pörçüklüğünün, dağınıklığının yol açtığı grupçuluk, eğilimleri ve buradan kaynaklanan kuşkular ve sorular yer alıyor. TSİP'nin programı sosyalistler arasında şüphesiz İş tartışılabilir, bu tartışma olumlu ve yapıcı da olabilir. Ancak programın ö. zünde, temel çizgilerde, farklılık olmadığı hâlde birtakım yüzeysel noktalar veya kelime . mantık oyunlarına girerek temel farklılıklar varmış gibi görmeye ve göstermeye çalışmak, veya «evet genel olarak doğru şeyler söylüyorsunuz ama.» diye başlayan ve işin özüne değil de şekle veya kişilere yapılan itirazlar bizce bir sosyalistin örgüt anlayışı ile bağdaşmaz. Görevimiz örgütlenmektir ve bunun zamanı çoktan gelmiştir, örgütü güçlendirmek, gerektiği zaman arınmak, örgüt içi eleştiri ve mücadeleyi geliştirmektir esas olan. Yoksa dıştan bakıp «Bakalım ne olacak görelim» dı. yerek seyirci kalmak, başlangıçtaki güçlüklere, büyük engellere göğüs germekten, ortak kuruluştan kaçınmak, İşçi sınıfı sosyalizminin örgütten yana kararı tavrıyla bağdaşmaz.

Temel çizgi farkları olmadığı halde, «gün gelir biz de kendi partimizi kuracağız» tavrı da sosyalist harekette bütünlüğünü, güçlenmesi gereğini . hele geçirdiğimiz son üç yıldan sonra çok başlıktan matlaka kurtulması gereğini ve tan ve en fazla organizasyon yaratacak, bölünmüş bir sosyalist hareket görünümünü güçlendiren bir tavırdır. Kaldı ki, böyle parti girişimleri başlangıçta oyalayıcı olsa bile sosyal taban bulamayacak ve zamanla sözkonusu partiler eriyip gidecektir. Ama şaşırtılan halkımız olacaktır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi safları, pek çok defa tek, rarladığımız ve bugüne kadarki tavrımızın da gösterdiği gibi, tüm İşçi sınıfı sosyalistlerine açıktır. Sosyalizmin sahibi İşçi sınıfıyse eğer, bilme sosyalizm üzerinde tekel hakkı ileri sürmeye. Sosyalist hareketin güçlenmesinin ve yoğrulmasının yolu, farklı çizgilerde olmayanlarını, temel doğrularda, İşçi sınıfı öncülüğü ve bilminde birleşenlerin, örgüt çatısı altında toplanmalarıdır.

Anti - emperyalist Mücadele ve işçi sınıfı

Çağımız, emperyalizme karşı top yekun mücadele çağıdır. Bugün metropol ülkeleri de dahil olmak üzere dünyanın her tarafında emperyalist burjuvaziye ve onun çeşitli ortaklarına, işbirlikçilerine karşı mücadele verilmektedir. Emperyalizmin azgın gidişini önleyen, onu kısıtlayıp geri leten başlıca güç hiç şüphesiz sosyalist sistemdir. Bunun yanısıra «zegelişmiş» ülkelerdeki demokrasi ve bağımsızlık mücadeleleri, emperyalizme karşı yeni yeni mevziler elde ederek ve ulusararası finans kapitali gerilelerek hızla geçilenmektedir. Ayrıca emperyalist ülkeler emekçilerinin, finans kapitale karşı verdikleri mücadele, topyekun anti - emperyalist mücadelenin üçüncü boyutudur.

Türkiye halkı da, günümüzden çok önce, 1919'larda anti - emperyalist mücadelede yerini almıştır.

Birinci Emperyalist Evren Savaşından sonra, verilen kurtuluş savaşı, başarıya ulaşmış, ne var ki, bu bağımsız. lık savaşında Türkiye işçi sınıfı öncü olmadığından, Türkiye burjuvazisi, savaş sonrasında hızla emperyalist bağımlılıklar içine girmeğe bağlayarak, uluslararası finans kapitalin ülkemiz üzerindeki sultası: yeniden kurulmuştur. Özellikle İkinci Dünya Savaşı sonrasında, emperyalist burjuvazinin öncülüğünü ele geçiren Amerikan emperyalizmi başta olmak üzere, emperyalizm yurdumuzdaki tahakkümünü iyice yoğunlaştırmıştır.

Bununla birlikte, demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi. nin bayrağı elden düşmemiş, Birinci Kurtuluş Savaşımızın, «Kuvayı Milliye» geleneği, İşçi sınıfımızın ve İşçi sınıfı sosyalistlerinin öncülüğünde en kötü şartlar altında bile devam etmiştir.

1960 sonrasında ise demokrasi ve bağımsızlık mücadesi. lesi halkımızın hızlı uyanışını da kucaklayacak biçimde gülleniniş ve bu mücadele süreci içinde, İşçi sınıfımız ile yıksısı köylülerimiz, sadece demokrasi ve bağımsızlık için değil, aynı zamanda sosyalizm için örgütlenmeğe başlamışlardır.

Anti - emperyalist mücadelenin yapısı iyi kavranmalıdır.

1960 sonrasında düşülen çeşitli hatalar arasında, anti - emperyalist mücadelenin nasıl başarıya ulaşacağının iyi kavranmamış olması yardı. Ülkemiz toplum yapısının yanlış ve eksik tahlilinden çıkan bu hatalı kavrayışlar, emperyalizmi bir «dış güç» sayma yanlışsından doğuyordu.

Böylece yakın geçmişte, «dış dinamik» ve «iç dinamik» tartışmaları sürdü gitti. Bir kesim, Türkiye'de her şeyin dış dinamik tarafından belirlendiğini ileri sürerken, diğer bir kesim toplumumuzdaki olayları tamamen iç dinamiğe bağlama eğilimi gösterdi.

Gerçekte, emperyalizmi fazlasıyla önemseyen veya hiç önemseyen her iki görüş de, emperyalizmi «dıştaki bir güç» olarak kabul etme yanlışında birleşiyorlardı. Bir kesim, emperyalizmin yurdumuzdaki varlığını «İkili antlaşma, lar, askeri paktlar ve askeri üslerle, bir avuç işbirlikçi ve *feodal mütegallibe*'den ibaret görmekteydi. Öte yandan di. ğer eğilim de, onun yurdumuzdaki egemen sınıflar üzerin. deki etkisini, egemen sınıfarla olan organik bağlarını gör. müyor, anti - emperyalist mücadeleyi önemsemiyor ve em. peryalizmin halkımızın özgürleşme mücadelesinde ne denli büyük bir engel olduğunu dikkatle almıyordu.

İnanıyoruz ki aradan geçen zaman ve yakın yıllarım Türkiye sosyal pratiği bu tonundaki yanılguları, büyük ölçü. de giderebilecek etkinliktedir.

Dış ve iç dinamik dediğimiz iki temel kuruluşlar usu. ru ayrı ayrı ele alamayız, Bu ikisi bir bütündür, aynı bütü. nün iki parçasıdır,

Yerli egemen güçler elbette ki emperyalizme bağımlıdır ve onun güdümündedir. Ve de bu güdüm, öyle dıştan gelen bir yönlendirme değildir. Uluslararası finans kapital, yerli finans kapitalle kaynaşmış, bir başka deyimle Türkiye bü. yük sermayesi uluslararası sermayenin bir parçası haline gel. miştir. Gene Türkiye finans kapitalinin içteki başlıca orta. sı olan tefeci - bezirgânlık uluslararası ve yerli finans ka. pitalle çıkar birliği ve ortaklığı halindedir, Bu egemen sınıf. lar sisteminde belirleyici faktör, elbette ki onları güden em. peryalist burjuvazidir, Ama yerli hakim sınıfları emperya. lizmin belirlemesi, Türkiye'nin şartlarından, yani iç dinamik. ten kopuk değildir. Eğer batı kapitalizmi bir asrı aşkın zaman önce Türkiye'ye girdiğinde, kendisi için uygun şartlar bulamasaydı, ya hiç girmezdi, ya da uzun süre tutama. mazdı.

Tefeci - bezirgânlığın egemen olduğu 19. cu yüzyıl Osmanlı toplumu, o dönemler kendisi kapitalizmi doğuracak ve kapitalizme geçecek nitelikte değildi, Batı burjuvazisi böylece gelip yerleşti, tefeci - bezirgân ve derebeylerini kendi. sine müttefik seçti, bir komprador burjuvazi yaratarak ülü. tülüğünü kurdu ve dış dinamiğin etkisi ağır bastı, Böyle. ce, egemen sınıflar daha o zamandan batı burjuvazisinin güdümünde ve emperyalizme çıkar birliğine girdiler.

Dış ve İç Dinamik Bir Bütündür

Egemen sınıfların politikasını, çizgisini, yolunu yorda. mını belirleyen faktör, son tahlilde emperyalist güçlerdir ve egemen sınıflar açısından son tahlilde dış dinamik ağır ba. sar. «Son tahlilde» dedik çünkü bu dış dinamik iç koşullar. dan ayrı olamaz. İç koşullar deyince, aldımza ülkemizin kendi iç sınıf ilişki ve çelişkileri gelir, İç dinamikten kast da, ülkemizdeki sınıf ve tabakaların bir birleriyle olan ilişki ve çelişkileridir. Bir başka deyişle, iç dinamik, egemen güç. lerle emekçi kesimler arasındaki mücadeledir. Ve elbette iç dinamik üzerinde de dış dinamiğin etkisi vardır.

Ülkedeki sosyal sınıfların ekonomik ve siyasal nitelikdelesini güden güç ise hiç şüphesiz İşçi sınıfıdır. Emekçi halk kargı - devrim cephesi arasındaki mücadelede tarihsel güdücü ve öncü rol İşçi sınıfına düşer.

Özetleyecek olursak, yerli egemen sınıfları finans kapital; yeri emekçi sınıfları ise İşçi sınıfı gütmektedir, Mesele. leye hakimiyet (halk cephesi) tarafından yaklaşıldığında, elbette iç dinamik ağır basmaktadır, Çünkü yerli egemen sı. nıfları da, onların bağlı bulunduğu emperyalizmin ülkemiz. deki tahakkümünü de geriletecek olan asıl güç halkımızın kendi öz mücadesidir. Ama ne hakim sınıfların tavrında dış dinamiğin ağır basması, ne emekçi sınıfların mücadele. sinde iç dinamiğin önemi tek başına alınamaz.

Şöyle ki, emperyalizmin yurdumuzdaki egemen güçleri gütmesi, ülke şartlarından, emekçi halkımızın demokratik mücadelesinden fazlasıyla etkilenir. Emekçi halkımız ör. gütlenip güçlendikçe, iç dinamiğin sosyal olaylar üzerinde. ki etkisi artmağa başlar, Fakat inisiyatif iç dinamiğe geç miş olur. Ama emekçi halkın demokratik güçlenişi ve yükseli. şi sürecinde, Türkiye gibi önemli bir kalleyi barakmak isteme. yen emperyalizm direnç gösterecek ve halkımızın dinamiği, bu kez dış dinamikle karşılaşacaktır.

Bir soyutlama yaparsak, ve yerli hakim sınıfları bir an için emperyalizmden bağımsız görürsek, emekçi halkımızın demokratik kurtuluş ve özgürleşme mücadelesinin el. bette daha kolay başarıya ulaşacağını kabul ederiz, Ama yerli egemen güçler, emperyalist burjuvazi'den ayrı olmadı. ğına göre, emperyalizm halkımızın demokratik mücadesini önünde gerçekten büyük bir engeldir. Öte yandan dış dina. mik denilen faktör sadece egemen sınıfları etkileyen bir öğe değildir. Bir ülkede emekçi sınıflar da topyekün anti - emperyalist mücadeleden etkilenir.

Bütün bu iç ve dış dinamik bütünlüğüne ve giriftliğine, uluslararası genel konjonktürün etkisini e